

"মৰমৰ সন্তানসকল – বেহদৰ পিতাৰ লগত বিশ্বাসী হৈ থাকিব তেতিয়া সম্পূৰ্ণ শক্তি পাবা, মায়াৰ ওপৰত বিজয় হৈ থাকিব"

প্ৰশ্ন: পিতাৰ কোনটো মুখ্য অৰ্থ'ৰিটি (কৰ্তৃত্ব) আছে? তাৰ চিন কি?

উত্তৰ: পিতাৰ মুখ্য অৰ্থ'ৰিটি হৈছে জ্ঞান। জ্ঞান সাগৰ হয় সেইবাবে তোমালোক সন্তানসকলক পাঠ পঢ়ায়। নিজৰ সমান ন'লেজফুল (জ্ঞানেৰে পৰিপূৰ্ণ) কৰি তোলে। তোমালোকৰ পঢ়াৰ এইম-অক্কেট (লক্ষ্য-উদ্দেশ্য) আছে। পঢ়াৰ দ্বাৰাই তোমালোকে উচ্চ পদ পোৱা।

গীত: বদল জায়ে দুনিয়া না বদলেঙ্গে হ'ম..... (জগত সলনি হ'লেও আমি সলনি হৈ নাযাওঁ.....)

ওঁম শান্তি। ভক্তই ভগৱানৰ মহিমা কৰে। এতিয়া তোমালোকতো ভক্ত নোহোৱা। তোমালোকতো সেই ভগৱানৰ সন্তান হৈ গ'লা। তাকো বিশ্বাসী সন্তানৰ প্ৰয়োজন। সকলো কথাত বিশ্বাসী হৈ থাকিব লাগে। স্ত্ৰীৰ পতিৰ বাহিৰে অথবা পতিৰ স্ত্ৰীৰ বাহিৰে আনৰ ফালে দৃষ্টি গ'লে তেওঁক অবিশ্বাসী বুলি ক'ব। এতিয়া ইয়াতো হৈছে বেহদৰ পিতা। তেওঁৰ সৈতে অবিশ্বাসী আৰু বিশ্বাসী দুয়ো প্ৰকাৰৰে থাকে। বিশ্বাসী হৈ পুনৰ অবিশ্বাসী হৈ যায়। পিতাতো হৈছে হায়েট্ট অৰ্থ'ৰিটি (সৰ্বোচ্চ হৰ্তা-কৰ্তা)। অলমাইটি (সৰ্ব শক্তিমান) নহয় জানো। গতিকে তেওঁৰ সন্তানসকলো তেনেকুৱাই হ'ব লাগে। পিতাৰ শক্তি আছে, সন্তানসকলক ৰাৱণৰ ওপৰত বিজয়ী হোৱাৰ যুক্তি শুনায়ে সেইবাবে তেওঁক সৰ্বশক্তিমান বুলি কোৱা হয়। তোমালোকো শক্তি সেনা নোহোৱা জানো। তোমালোকে নিজকো অলমাইটি বুলি ক'বা। পিতাৰ যি মাইট (শক্তি) আছে সেয়া আমাক দিয়ে, তেওঁ শুনায়ে - তোমালোকে মায়া ৰাৱণৰ ওপৰত কেনেকৈ বিজয়ী হ'ব পাৰিবা, গতিকে তোমালোকো শক্তিমান হ'ব লাগে। পিতা হৈছে জ্ঞানৰ অৰ্থ'ৰিটি। ন'লেজফুল নহয় জানো। যেনেকৈ তেওঁলোক শাস্ত্ৰৰ, ভক্তিমাৰ্গৰ অৰ্থ'ৰিটি হয়, তেনেকৈ এতিয়া তোমালোক অলমাইটি অৰ্থ'ৰিটি ন'লেজফুল হোৱা। তোমালোকেও ন'লেজ পোৱা। এয়া হৈছে পাঠশালা। ইয়াত তোমালোকে যি ন'লেজ পোৱা তাৰ দ্বাৰা উচ্চ পদ পাব পাৰা। এয়া এখনেই পাঠশালা। তোমালোকে ইয়াত পঢ়িব লাগে আৰু কোনো প্ৰাৰ্থনা আদি কৰিব নালাগে। তোমালোকে পঢ়াৰ দ্বাৰা উত্তৰাধিকাৰ পোৱা, এইম-অক্কেট আছে। তোমালোক সন্তানসকলে জানা পিতা হৈছে ন'লেজফুল, তেওঁ যি পঢ়ায় সেয়া একেবাৰে ডিফাৰেণ্ট (ভিন্ন)। জ্ঞানৰ সাগৰ পিতা হয় গতিকে তেৱেঁই জানিব। তেৱেঁই আমাক সৃষ্টিৰ আদি-মধ্য-অন্তৰ ন'লেজ দিয়ে। অন্য কোনেও দিব নোৱাৰে। পিতা সন্মুখত আহি জ্ঞান দি পুনৰ গুছি যায়। এই পঢ়াৰ প্ৰালন্ধ (ফল) কি পোৱা যায়, সেয়াও তোমালোকে জানা। বাকী যিবোৰ সংসংগ আদি আছে বা গুৰু গোসাঁই আছে সেই সকলো হৈছে ভক্তিমাৰ্গৰ। এতিয়া তোমালোকে জ্ঞান পাই আছা। এইটোও জানে যে তেওঁলোকৰ মাজতো যদি ইয়াৰ কোনোবা আছে তেন্তে ওলাই আহিব। তোমালোক সন্তানসকলে চাৰ্ভিচৰ (সেৱাৰ) ভিন্ন-ভিন্ন যুক্তি (উপায়) উলিয়াব লাগে। নিজৰ অনুভৱ শুনাই অনেকৰ ভাগ্য গঢ়িব লাগে। তোমালোক চাৰ্ভিচৰ'ল (সেৱাধাৰী) সন্তানসকলৰ অৱস্থা বহুত নিৰ্ভয়, অটল আৰু যোগযুক্ত হোৱা উচিত। যোগত থাকি চাৰ্ভিচ কৰা তেতিয়া সফলতা পাব পাৰিবা।

সন্তানসকল, তোমালোকে নিজক সম্পূৰ্ণ ৰূপে চম্ভালিব লাগে। কেতিয়াও উত্তেজিত হ'ব নালাগে, ভাল যোগযুক্ত হ'ব লাগে। পিতাই বুজাইছে বাস্তৱত তোমালোক সকলো বানপ্ৰস্থী, বাণীৰ সিপাৰৰ অৱস্থাত থাকোঁতা। বানপ্ৰস্থী অৰ্থাৎ বাণীৰ সিপাৰৰ ঘৰ আৰু পিতাক স্মৰণ কৰোঁতা। ইয়াৰ বাহিৰে আন একো ইচ্ছা নাই। মোক ভাল কাপোৰ লাগে, এই সকলোবোৰ হৈছে ছিঃ ছিঃ ইচ্ছা। দেহ-অভিমানীসকলে চাৰ্ভিচ কৰিব নোৱাৰিব। আত্ম-অভিমানী হ'ব লাগে। ভগৱানৰ সন্তানসকলকতো শক্তিৰ প্ৰয়োজন। সেয়া হৈছে যোগৰ শক্তি। বাবাইতো সকলো সন্তানৰ বিষয়ে জানিব পাৰে নহয় জানো। পিতাই ততালিকে কৈ দিব, এইটো এইটো দোষ-দুটি আঁতৰোৱা। পিতাই বুজাইছে - শিৱৰ মন্দিৰলৈ যোৱা, তাত তোমালোকে বহুতক পাবা। বহুত আছে যি কাশীত গৈ বাস কৰে। এনেকৈ ভাবে যে কাশীনাথে আমাৰ কল্যাণ কৰিব। তাত তোমালোকে বহুত গ্ৰাহক পাবা, কিন্তু এই ক্ষেত্ৰত বহুত ভীষ্ক বুদ্ধিৰ প্ৰয়োজন। গংগা স্নান কৰোঁতাসকলকো বুজাব পাৰা। মন্দিৰলৈ গৈও বুজাবা। গুপ্ত বেষতো যাব পাৰা। হনুমানৰ দৃষ্টান্ত আছে। বাস্তৱত তোমালোকেই নোহোৱা জানো। জোতাৰ মাজত গৈ বহাৰ কথা নাই। এই ক্ষেত্ৰত বহুত বিচাৰ বুদ্ধি সম্পন্ন আৰু সিয়ান হ'ব লাগে। বাবাই বুজাইছে - এতিয়া কোনেও কৰ্মাতীত হোৱা নাই। কিবা নহয় কিবা দোষ-দুটি নিশ্চয় আছে।

তোমালোক সন্তানসকলৰ নিচা থাকিব লাগে যে এয়া এখনেই দোকান (এটাই ঠিকনা), য'ত সকলোৱেই আহিব লাগিব।

এদিন এই সন্ধ্যাসী আদি সকলো আহিব। এখনেই দোকান যেতিয়া যাবনো ক'লে। যিয়ে বহুত হাবাখুৰি থাইছে, তেওঁলোকেই ৰাস্তা পাব। আৰু বুজিব যে এয়া এখনেই দোকান। সকলোৰে সংগতি দাতা এজনেই পিতা নহয় জানো। এনেকুৱা নিচা বাঢ়িব লাগে সেইটোহে কথা। পিতাৰো এইটোৱে চিন্তা নহয় জানো - মই আহিছোঁ পতিতক পাৱন কৰি তুলিবলৈ শান্তিধাম-সুখধামৰ উত্তৰাধিকাৰ দি'বলৈ। তোমালোকৰো এইটোৱে ধান্দা (কাম)। সকলোৰে কল্যাণ কৰিব লাগে। এইখন হৈছে পুৰণি সৃষ্টি।

ইয়াৰ আয়ুস কিমান? কম সময়তে বুজি যাব। এই পুৰণি সৃষ্টি এতিয়া নাশ হ'ব। সকলো আত্মাৰে বুদ্ধিত এইটো উদয় হ'ব, নতুন সৃষ্টিৰ স্থাপনা হ'লেহে পুৰণি সৃষ্টিৰ বিনাশ হ'ব। আগলৈ আকৌ ক'ব যথাযথ ভগৱান ইয়াতে আছে। ৰচয়িতা পিতাকে পাহৰি গৈছে। ত্ৰিমূৰ্তিত শিৱৰ চিত্ৰ নোহোৱা কৰি দিছে, গতিকে কোনো কামৰ হৈ নাথাকিল। ৰচয়িতাতো তেৱেঁই নহয় জানো। শিৱৰ চিত্ৰ ৰাখিলে স্পষ্ট হৈ যায় - ব্ৰহ্মাৰ দ্বাৰা স্থাপনা। প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মা থাকিলে নিশ্চয় বি.কে.ও থকা উচিত। ব্ৰাহ্মণ কুল সকলোতকৈ উচ্চ হয়। ব্ৰহ্মাৰ সন্তান হয়। ব্ৰাহ্মণসকলক কেনেকৈ ৰচে, এয়াও কোনেও নাজানে। পিতাহে আহি তোমালোকক শূদ্ৰৰ পৰা ব্ৰাহ্মণ কৰি তোলে। এইবোৰ অতি গভীৰ আৰু গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা। পিতা যেতিয়া সন্মুখত আহি বুজাব তেতিয়াহে বুজিব। যিসকল দেৱতা আছিল তেওঁলোক শূদ্ৰ হৈ গ'ল। এতিয়া তেওঁলোকক কেনেকৈ বিচাৰি উলিওৱা যায় তাৰ যুক্তি (উপায়) উলিয়াব লাগে। যাতে জগতৰ লোকসকলে বুজে যে এয়াতো বি.কে.ৰ বহুত ডাঙৰ কাৰ্য। কিমান পত্ৰিকা আদি বিলায়। বাবাই এৰোপ্লেণৰ পৰা পত্ৰিকা পেলাবলৈও কৈছে। অতি কমেও খবৰ কাগজৰ সমান এখন কাগজত মুখ্য পইন্টচ (কথাবোৰ) ছিৰি আদিও সামৰি হ'ব পাৰি। মুখ্য হৈছে ইংৰাজী আৰু হিন্দী ভাষা। গতিকে সন্তানসকলৰ গোটেই দিন খেয়াল চলি থাকিব লাগে - সেৱা কেনেকৈ বঢ়োৱা যায়? এয়াও জানে যে ড্ৰামা অনুসৰি পুৰুষাৰ্থ হৈ থাকে। বুজা যায় এওঁ ভাল সেৱা কৰে, এওঁৰ পদো উচ্চ হ'ব। প্ৰত্যেক এক্টৰৰ (ভাৱৰীয়াৰ) নিজৰ ভূমিকা আছে - এইটো লাইনো (শাৰীও) নিশ্চয় লিখিব লাগে। পিতাইও এই ড্ৰামাত নিৰাকাৰী লোকৰ পৰা আহি সাকাৰী শৰীৰৰ আধাৰ লৈ ভূমিকা পালন কৰে। এতিয়া তোমালোকৰ বুদ্ধিত আছে, কোনে কোনে কিমান ভূমিকা পালন কৰে? গতিকে এই লাইনটো মুখ্য হয়। সিদ্ধ কৰি শুনাব লাগে, এই সৃষ্টি চক্ৰক জানিলে মনুষ্য স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰী হৈ চক্ৰৱৰ্তী ৰজা বিশ্বৰ মালিক হ'ব পাৰে। তোমালোকৰতো গোটেই জ্ঞান আছে নহয় জানো। পিতাৰ গীতাৰেই জ্ঞান আছে, যাৰ দ্বাৰা মনুষ্য নৰৰ পৰা নাৰায়ণ হয়। ফুল (সম্পূৰ্ণ) জ্ঞান বুদ্ধিত আহি গ'লে তেতিয়া ফুল (সম্পূৰ্ণ) বাদশ্বাহী লাগিব। গতিকে সন্তানসকলে এনেকুৱা খেয়াল কৰি পিতাৰ সেৱাত লাগি যাব লাগে।

জয়পুৰতো এই আত্মিক মিউজিয়াম (যাদুঘৰ) স্থায়ী হৈ থাকিব। তাত লিখা আছে - এয়া বুজিলে মনুষ্য বিশ্বৰ মালিক হ'ব পাৰে। যিয়ে দেখিব ইজনে সিজনক শুনাই থাকিব। সন্তানসকল সদায় সেৱাত ব্ৰতী হৈ থাকিব লাগে। মম্মাও সেৱাত ব্ৰতী হৈ আছে, তেওঁক নিয়োগ কৰা হৈছিল। এয়া কোনো শাস্ত্ৰত নাই যে সৰস্বতী কোন হয়? প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মাৰ কেৱল এগৰাকী কন্যা (জীয়ৰী) থাকিব নেকি? অনেক কন্যা অনেক নামধাৰী হ'ব নহয় জানো। সৰস্বতী তথাপি এড'প্টেড (তোলনীয়া) আছিল যেনেকৈ তোমালোক হোৱা। এজন হেড (মুখিয়াল) গুছি গ'লে আকৌ আন এজনক নিয়োগ কৰা হয়। প্ৰাইমিনিষ্টাৰো (প্ৰধানমন্ত্ৰীও) স্থলাভিষিক্ত কৰা হয়। এব'ল (সমৰ্থ) বুলি বুজিলে, তেতিয়া তেওঁক পছন্দ কৰা হয় আকৌ সময় সম্পূৰ্ণ হৈ গ'লে তেতিয়া অন্য এজনক নিৰ্বাচন কৰিবলগীয়া হয়। পিতাই সন্তানসকলক প্ৰথম মেনাৰ্চ (শিষ্টাচাৰ) এইটোৱে শিকায় যে তোমালোকে কাৰোবাৰ প্ৰতি কেনেকৈ ৰিগাৰ্ড ৰাখিবা (সন্মান জনাবা)! যিসকল অশিক্ষিত তেওঁলোকে ৰিগাৰ্ড ৰাখিবও নাজানে। যিসকল অতি বুদ্ধিমান তেওঁলোকৰ প্ৰতি সকলোৱে ৰিগাৰ্ড ৰাখিবই লাগে। ডাঙৰৰ প্ৰতি ৰিগাৰ্ড ৰাখিলে তেতিয়া তেওঁলোকেও শিকি যাব। অশিক্ষিতসকল অজ্ঞানী হয়। পিতাও আহি অশিক্ষিতসকলৰ উন্নতি সাধন কৰিছে। আজিকালি ফিমেলক (মহিলাসকলক) আগত ৰাখে। তোমালোক সন্তানসকলে জানা আমাৰ; আত্মাসকলৰ বিবাহ পৰমাত্মাৰ লগত হৈছে। তোমালোক বহুত আনন্দিত হোৱা - আমিতো গৈ বিষ্ণুপুৰীৰ মালিক হ'ম, কুমাৰীৰ হ'বলগীয়া স্বামীক নেদেখিলেও তেওঁৰ সৈতে বুদ্ধিযোগ লাগি যায়। এয়াও আত্মাই জানে যে এই আত্মা আৰু পৰমাত্মাৰ বাগদান ৰণ্ডাৰফুল (বিস্ময়কৰ) হয়। এজন পিতাকে স্মৰণ কৰিবলগীয়া হয়। তেওঁলোকেতো ক'ব গুৰুক স্মৰণ কৰা, অমুক মন্ত্ৰ স্মৰণ কৰা। ইয়াততো পিতাই সৰ্বস্ব। এওঁৰ শৰীৰত আহি বাগদান কৰায়। তেওঁ কয় - মই তোমালোকৰ পিতাও হওঁ, মোৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰ পোৱা। কুমাৰীৰ বাগদান হ'লে তেতিয়া আৰু নাপাহৰে। তোমালোকে আকৌ কিয় পাহৰি যোৱা? কৰ্মাৰ্থীত অৱস্থাত উপনীত হ'বলৈ সময় লাগে। কৰ্মাৰ্থীত অৱস্থা লাভ কৰি উভতিতো কোনেও যাব নোৱাৰে। যেতিয়া বৰ (দৰা) প্ৰথমে যাব তাৰ পাচত বৰযাত্ৰী যাব। শঙ্কৰৰ কথা নহয়, শিৱৰ বৰযাত্ৰী। বৰ এজন বাকী সকলো কইনা। গতিকে এয়া হ'ল শিৱবাবাৰ বৰযাত্ৰী। সন্তানৰ নাম ৰাখি দিছে। উদাহৰণ দি বুজোৱা হয়। পিতা আহি গুল গুল (ফুলৰ দৰে সুন্দৰ) কৰি সকলোকে লৈ যায়। সন্তানসকলক; যি কামনাৰ চিতাত বহি পতিত হৈ গৈছে তেওঁলোকক

জ্ঞান চিতাত বহুৱাই গুল গুল কৰি সকলোকে লৈ যায়। এইখনতো পুৰণি সৃষ্টি নহয় জানো। কল্পই কল্পই পিতা আহে। আমাক ছিঃ ছিঃ সকলক তেওঁ আহি গুল গুল কৰি লৈ যায়। ৰাৱণে ছিঃ ছিঃ কৰি তোলে আৰু শিৱবাবাই গুল গুল কৰি তোলে। গতিকে বাবাই বহুত যুক্তি বুজাই থাকে। ভাল বাৰু!

অতি মৰমৰ, কল্পৰ পাচত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা-পিতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত।
আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:-*

(1) খোৱা বা পান কৰাৰ ছিঃ ছিঃ ইচ্ছাবোৰ ত্যাগ কৰি আত্ম-অভিমানী হৈ সেৱা কৰিব লাগে। স্মৰণ দ্বাৰা মাইট (শক্তি) আহৰণ কৰি নিৰ্ভয় আৰু অটল (স্থিত প্ৰজ্ঞ) অৱস্থা গঢ়ি তুলিব লাগে।

(2) যিসকল পঢ়াত তীক্ষ্ণ বুদ্ধিমান, তেওঁলোকৰ প্ৰতি ৰিগাৰ্ড ৰাখিব (সন্মান প্ৰদৰ্শন কৰিব) লাগে। যিসকল দিশহাৰা হৈ ঘূৰি আছে, তেওঁলোকক মৰ্গ-দৰ্শন কৰোৱাৰ যুক্তি ৰচিব (উপায় উলিয়াব) লাগে। সকলোৰে কল্যাণ কৰিব লাগে।

বৰদান: নিজৰ তপস্বী স্বৰূপৰ দ্বাৰা সকলোকে প্ৰাপ্তিৰ অনুভূতি কৰাওঁতা মাষ্টৰ বিধাতা হোৱা যেনেকৈ সূৰ্যই বিশ্বক কিৰণৰ আৰু অনেক বিনাশী প্ৰাপ্তিৰ অনুভূতি কৰায় তেনেকৈ তোমালোক তপস্বী আত্মাসকলে নিজৰ তপস্বী স্বৰূপৰ দ্বাৰা সকলোকে প্ৰাপ্তিৰ কিৰণৰ অনুভূতি কৰাবা। ইয়াৰ বাবে প্ৰথমে নিজৰ জমাৰ হিচাপ বঢ়োৱা। পুনৰ জমা কৰা খাজনা (সম্পত্তি) মাষ্টৰ বিধাতা হৈ দি যোৱা। তপস্বীমূৰ্তৰ অৰ্থ হৈছে - তপস্যাব দ্বাৰা শান্তিৰ শক্তিৰ কিৰণ চাৰিওফালে প্ৰসাৰিত হোৱাৰ অনুভৱ কৰা।

শ্লোগান: নিজে নম্ৰ (নিৰহংকাৰী; অভিমান নথকা) হৈ সকলোকে মান দি যোৱা – এয়াই হৈছে সঁচা পৰোপকাৰ।

!! ওঁম্ শান্তি !!

ওঁম্ শান্তি!!